

ver i hvert fald meget snævre rammer for offentlighedens mulighed for at følge med, og det er derfor, jeg føler, at det ikke er mig, der som spørger har et problem.

Jeg føler, at statsministeren har det problem, at andre landes statsledere med langt større mod går ud i den debat og tør tage den i offentlige forpligtende fora, hvad statsminister ikke gør.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, der er meget mere at føje til andet end at gentage, at sagerne er blevet behandlet så hurtigt, som de overhovedet kan det omfattende materiale taget i betragtning.

For så vidt angår deltagelse i den offentlige debat, kan jeg kun sige, at jeg meget ivrigt har deltaget i den offentlige debat om Irak og baggrunden for beslutningen om at deltage i den internationale koalition, og hr. Villy Søvndal er jo til enhver tid velkommen til at rejse debatter her i Folketingssalen.

Jeg tror, jeg har stået her uge efter uge. Det har næsten været fast beskæftigelse om onsdagen at svare på spørgsmål fra hr. Villy Søvndal, og det har da været en fornøjelse hver gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 274

4) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Vil ministeren forklare, hvordan det kan hænge sammen, at forsvarsministeren fra sit besøg i Irak kan skrive, at »styrkerne har stabiliseret situationen så meget, at genopbygningen har kunnet iværksættes« (Jyllands-Posten den 8. oktober 2003), og med henvisning til stabilitet og sikkerhed har inviteret nødhjælpsorganisationer til Irak (Fyens Stiftstidende den 4. oktober 2003), samtidig med at Ritzau (15. oktober 2003) kan berette, at »de fortsatte kamphandlinger og den ustabile situation i Irak får skylden for, at regeringens pulje på 170 mio. kr. til genopbygning fortsat står stort set urørt hen et halvt år efter krigens afslutning«?»

Villy Søvndal (SF):

Det drejer sig også om Irak.

Jeg synes, der er noget voldsomt modsætningsfyldt i regeringens forskellige positioner i genopbygningssagen om Irak. Forsvarsministeren var for nylig på et besøg i Irak, og han skrev

en artikel til Jyllands-Posten, hvor han gør opmærksom på, at efter hans opfattelse er situationen ved at blive stabiliseret i Irak. Jeg synes, det er svært at genkende, hvis man så Horisonts udsendelse i mandags om situationen i Irak, men lad det nu ligge.

Som statsministeren ved, afsatte vi i april måned i år 170 mio. kr. til genopbygningen af Irak. Der var en stor debat om det her i Folketingssalen, hvor bl.a. SF blev beskyldt for de slemmeste ting, men det skal jeg vende tilbage til senere. Finder statsministeren det ikke underligt, at der stort set ikke er brugt nogen af de 170 mio. kr., hvis forsvarsministeren har ret i, at situationen er stabiliseret?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ærlig talt synes jeg ikke, det er så mærkeligt. Det er en bevilling, der er givet for 2003 med mulighed for videreførsel i 2004, og det er jo ikke nogen hemmelighed, at der har været og stadig er en meget vanskelig situation i Irak, som gør, at det stadig er besværligt at sætte genopbygningsarbejdet i gang.

Men flere og flere aktiviteter bliver sat i gang, også fra dansk side. Der er altså sat en række aktiviteter i gang her i 2003, men alle pengene er slet ikke brugt i 2003, og det ville jo også være uforsvarligt at brænde dem alle sammen af på en gang. Det er bedre at bruge dem gradvis, efterhånden som sikkerhedssituationen forhåbentlig bliver bedre, og derfor har vi en klar forventning om, at der vil blive stadig større træk på de midler ind i 2004.

Villy Søvndal (SF):

Når jeg spørger lidt interesseret, er det jo, fordi vi havde debatten her i Folketingssalen den 8. april i år. Der blev vi beskyldt for noget, fordi vi brugte 3 dage på sagen i Folketinget. Jeg skal lige citere udenrigsminister Per Stig Møller fra den 8. april:

»Jeg synes, det er beklageligt, at SF har valgt at holde den irakiske befolkning som en slags gidsel i deres partitaktiske spil« ved på det tidspunkt at bede sagen herved i Folketingssalen.

Her vil jeg godt spørge, om statsministeren ikke på regeringens vegne vil beklage, at man helt grundløst kom til at beskyldte politiske kolleger for noget, der helt åbenlyst ikke holder vand, når vi i dag et halvt år efter ser, at pengene stort set er uberørt? Var det ikke lidt underligt? Og vil statsministeren ikke beklage, at man på den måde på det tidspunkt uretmæssigt kom til